UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Deci[m]a, si relicta alicui[us] i[n] s[e]c[und]as nuptias tra[n]sierit, an p[ro]les ex eis suscepta poterit copulari [con]sanguineis p[ri]oris viri? No[n].

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

veſtro cõpotẽ[a] vobis ſuſcipite. Euſtachiũ vero a me ſepiſſime comprobatum nolite[b] expectare vt diaconij gradu expolietur: ſolcitos enĩ vos pro ſalute libenter audio[c]: contra etiam ſi faciendum[d] eſt, libẽter non admitto. Cui manũ porrigit, vobiſcũ porrigo: cui porrigo, mecum porrigite.

Item Nicolaus papa.

Sentẽtiam Romane ſedis in melius cõmutare licet.

Sentẽtiam Romane ſedis non negamus poſſe in meli⁹ cõmutari, cum aut ſubreptũ aliq̃d fuerit, aut ipſa pro cõſideratione etatũ vel tẽpoꝝ[e] ſeu grauiũ neceſſitatum diſpenſatione quedã ordinare decreuerit, quoniã et egregiũ Paulũ apoſtolũ diſpenſatorie legim⁹[f] quedã feciſſe que poſtea reprobaſſe legit̃: qđ tamen obſeruãdũ eſt quãdo illa Romana vcꝫ eccl'ia diſertiſſima cõſideratiõe hoc fieri delegerit: nõ quãdo[g] ipſa que bene ſunt definita retractare voluerit.

Innocen. epiſcopis per Macedoniam conſtitutis.

Cuiuſqꝫ iudiciũ ap̃lice ſedis auctas retractare valet.

Graue non opꝫ videri piiſſimis mentib⁹ veſtris cuiuſqꝫ retractari iudicium: quia veritas[h] ſepius[i] exagitata magis ſplẽdeſcit in lucẽ[k]: ⁊ pernicies[l] reuocata in iudiciũ, grauius[m] ⁊ ſine penitẽtia[n] cõdẽnatur: nã fruct⁹ diuin⁹ eſt iuſtitiã ſepius recenſeri.

Item in lib. pontificali.

A predeceſſorib⁹ depoſiti, a ſucceſſorib⁹ reſtituant̃.

Palea.

Gregori⁹ quart⁹ Theodoſiũ quẽ Eugeni⁹ anteceſſor eius presbyterij honore priuauerat, eccl'ie Seguine cõſecrauit epiſcopũ. Leonti⁹ dũ eſſet presbyter, depoſit⁹ fuit, et poſtea ĩ Antiochia patriarcha fuit. Miſenũ epiſcopũ a Felice papa dãnatũ Gelaſi⁹ ſucceſſor ei⁹ ⁊ cõmunioni reddidit, ⁊ eccleſie reſtituit ſue.

Sicut ergo ſentẽtia Romane ſedis in meli⁹ cõmutari valet: ſic cuiuſlibet eccleſie ſententia cum per ſurreptionẽ data cognoſcit̃, rationabiliter reuocari poteſt.

Queſtio.x.

De ea autẽ que ad ſecũdas nuptias tranſit: vtrum in eadem affinitate conſanguineorum prioris viri remaneat: an ſoboles ex ſecũdis nuptijs ſuſcepta, conſanguineis prioris viri copulari poſſit, merito queritur.

De his ita ſcribit Greg. papa Venereo Carolitano epõ.

Affinitas in ſuperſtite non deletur.

Fraternitatꝫ veſtre ſtudioſe ſagacitati frater amande q̃s debeo refero gra-

a Compotẽ. i. officij poteſtatem habentem.
b Nolite. arg. qđ papa approbat ⁊c̃. vt. ṡ. xxiiij. q. j. hec eſt fides. ṡ. xvij. q. iiij. §. q̃ autẽ. ⁊. xciij. diſt. ſi inimic⁹.
c Audio. argu. opti. ad iuuandos reos criminis. ṡ. diſt. xlv. licet ſimilia, C. de aduo. di. iudicum. l. reſtituende. ⁊. ff. de alb. ſcri. l. vlti.
d Si faciendũ. Argu. ꝙ potius de miſericordia qꝫ de rigore iuris delinquentes debemus corrigere: ⁊ ꝙ proniores debent eſſe prelati in abſoluendo, qꝫ in condẽnando: vt. ṡ. diſt. xlv. licet plerũqꝫ. ṡ. di. l. ponderet. ⁊. ṡ. xxiij q. iiij. duo. et. ṡ. xxvj. qõ. vij. alligant. ff. de act. ⁊ obli. Arrianus. ex̃ de pba. ex literis. ex̃ de ſorti. ex tuarũ. contra diſt. lxxxvj. non ſatis. ṡ. diſt. ix. ſana. ⁊ ṡ. j. q. vij. diſpenſationes. Joan.

Ar. ṡ. ṡ. xxiij. q. iiij. cũ iniuſta. vul de hoc. Miſericordia ẽ rigori preferẽda. i. ſm miam: rigore. i. ſm iuris rigorem.

Sententiam. ¶ Cas⁹. Queritur vtrũ ſentẽtia apoſtolicorũ poſſit retractari? Et reſpõdet ꝙ põt quãdo ex ſurreptione vel ex diſpẽſatione lata eſt ſicut Paulus preter om̃e ius quedã fecit, ⁊ poſtea reprobauit: ſed hoc faciendum eſt diſcrete ⁊ ex cauſa ne retractentur bene definita.
e Uel tempoꝝ. lv. diſt. priſcis. ⁊. ṡ. j. q. vij. neceſſaria. et ca. quod pro remedio.
f Legim⁹. Ut circũciſionem Timothei quam fecerat fieri Paul⁹ ꝓpter ſcandalum iudeorum, qui nat⁹ erat ex iudea ⁊ gẽtili: poſtea mutauit hec cum dixit: Dico ꝙ ſi circuncidimini. Chriſtus nihil vobis proderit. argu. de pe. diſtin. ij. circunciſio. ⁊. xxviij. queſtio. j. ſic enim.

Timotheus fuit circũciſus

g Non quãdo. Et hoc dicũt quidã papã reſcindere non poſſe qđ ſemel bene definitũ eſt, quin peccet: nã illđ dicit̃ poſſe qđ de iure ⁊c̃. xxij. q. ij. faciat.

Papa bene definitum reſcidere non poteſt.

Graue. ¶ Caſus. A ſententia qua quidam abſolutus fuit de crimine, appellatum erat ad concilium Macedonie: epiſcopis videbatur durũ ſententiam infirmare. reſcribit eis papa, ⁊ dicit ꝙ non oportet eos hoc timere: immo veritatem debent plenius inquirere, ⁊ nocẽtem ſi conuincitur condemnare.
h Quia veritas. Optima allegatio eſt cõtra iudices qui nolunt audire aduocatos. ṡ. xxx. q. vlt. iudicãtem.

Aduocati ſunt audiendi.

Non enĩ poteſt ad veritatem perueniri niſi reſpiciat̃ ad cauſam ⁊c̃. xxiij. q. viij. occidit.

Adde gl. in l. antiquitas. ſi. C. de vſuf.

i Sepi⁹. Quãdoqꝫ tñ ſufficit ſũmatim cognoſcere. C. vbi in rem act. l. ij. ⁊. ff. ad exhi. l. iij. §. ſciendum.
k In lucẽ. Arg. ꝙ iudex poteſt ſepi⁹ interrogare cũ dubie aliquid dixerint: vt. xxx. queſt. vlt. iudicantem. ex̃ de emp. ⁊ ven. cum cauſa. ⁊. ff. đ inter. ac. vbicunqꝫ. Nec enim aliter ad veritatẽ peruenitur, niſi circũſtãtie omnes diligẽter querantur: vt. xxiij. q. vlt. occidit.

Teſtes ſepius poſſunt interrogari.

l Pernicies. i. pniciosũ factũ. Additio. Dic darius, pernicies, id eſt pernicioſa ſententia. q. d. ſi bene iudicatum eſt, bonitas magis apparebit: ſi male, malitia in ſentẽtia ꝯmiſſa puniet̃. Ar.
m Grauius. i. cum grauitate.
n Penitẽtia. id eſt poſtea non penitebit, quia cũ deliberatione faciet. xxiij. diſt. j.

De ea. ¶ Hic ꝓpo͂it̃. ⁊. q. que habet duo mẽbra. ſ. vtrum ex ſecundis nuptijs ſoboles ſuſcepta poſſit cõſanguineis viri prioris matrimonio copulari: et vtrum affinitas deleatur in ſuperſtite: et in vtraqꝫ reſpondetur negatiue. j. eo. ca. j. ſed illud corrigitur. extra de conſangui. ⁊ affi. non debet.

Fraternitatis. ¶ Querebat iſte epiſcopus an ſit affinis vxor conſanguineis viri: et ſi eſt, vtrum affinitas illa morte viri finiatur. Uel ſi vltra protenditur, vtrum tunc ſaltem deleatur, cum illa ſecundo viro con-

tes.qm̄ queſiſti que debuiſti: iucundū me reddidiſti. Unde placide ad inq̄ſita reſpondeo. Sedem apl'icam cōſulere decreuiſti ſi mulier [a] copula nuptiali extraneo viro cōiuncta, cognationi eius ꝑtineat [b], ſi eo defūcto [c] cognatio remaneat: vel ſi ſub altero [d] viro cognationis vocabula diſſoluātur, vel ſi ſuſcepte [e] ſoboles poſſint legitime ad prioris viri cognationis trāſire copulā, Eſt em̄ v̄bū dn̄i validū, forte ⁊ durabile, ⁊ īmutabile, et pſeuerabile, nō momētaneū, nō trāſitoriū. Ait em̄ ꝑ ſe ipa v̄itas, que deus eſt, ⁊ v̄bū dei eſt: Celū ⁊ terra trāſibūt [f]: v̄ba autē mea nō trāſibūt. Anteq̄ȝ de⁹ ī carne appareret int' homines, eo inſpirāte dixit Adā: Quāobrē relinq̄t homo patrē ſuum ⁊ matrē ſuā, et adherebit vxori ſue: et erunt duo in carne vna. Deinde cū v̄itas oırēt de terra ī terrā, ⁊ viſibilis [g] in humanitate appareret, interrogat⁹ eſt ſi licitū eſſet homini vxorē relinq̄re: qđ prohibens vetuit niſi forte fornicatio excluderet maritalē copulā. vn̄ protulit ſtatim ī mediū eādē ſn̄iam quā ante ſc'a manēs cū patre v̄bū īſpirauerat Ade: ipſe cōfirmās [h] qđ ipſe primus ꝓtulit homo. Quāobrem relinquet hō patrē ſuū ⁊ matrē, et adherebit vxori ſue: et erūt duo in carne vna. Si vna caro fuerit qūo pōt [i] aliqs eoꝝ ꝓpinquus vni ꝑtinere niſi ꝑtineat alteri? Hoc minime poſſe fieri credē dum eſt. Porro [k] vno defuncto, in ſuperſtite [l] affinitas nō delet' [m]: nec alia [n] copula cōiugalis affinitatem copule prioris ſoluere valet, Sed neq̄ȝ alterius cōiūctiōis ſoboles placet ad affinitatis prioris viri cōſortiū tranſire, ꝓ eo ꝙ v̄bū dn̄i validū eſt et forte. Et inquiens dixit ꝓpheta [o]: Uerbū dn̄i ſtabit in eternū. ⁊ ali⁹ propheta: Qm̄ ipſe dixit [p] ⁊ facta ſunt: ipſe mandauit, et creata ſunt. ſtatuit ea in eternū et in ſeculū ſeculi: p̄ceptū poſuit et nō preteribit. Nā poſt v̄bū et p̄ceptū effecit deus duos carnē vnā [q], i. maſculū ⁊ feminā: q̄ innumerā multitudinē vtriuſq̄ȝ ſex⁹ non deſtitit vnū facere ſecū: ſicut ꝑ ſe v̄itas dixit: Nō rogo pro his tm̄, ſȝ etiā ꝓ his qui ꝑ verbū eoꝝ ſunt credituri in me: vt vnum ſint, ſicut tu pater ī me, ⁊ ego in te: vt ⁊ ipſi vnū in nobis ſint. Si q̄s ergo ſacrilego et temerario auſu in defuncto querit propinquitatem extinguere, vel ſub altero affinitatȝ vocabulo diſſipare, vel ſuſceptā ſobolē alteri⁹ copule [r] ꝓpinquitati prioris credit legitime ſociari, hic negat dei verbū validū eſſe et forte. ⁊ qui tā facile et tam velociter querit diſſoluere, hic non credit verbū dei in eternū ꝑmanere [ſ]. Cōfice terram ex quatuor locis magna intercapedine a ſe diſtātib⁹: cōfecta ⁊ cōglutinata, finge cuiuſcunq̄ȝ figure vel immenſitatis corpus volueris: nunquid erit humanum ingeniū quod ipſas quatuor partes abinuicem valeat ſegregare, vt vnaqueq̄ȝ per ſe poſſit agnoſci? ſic a quatuor auis duo [t] cōficiūtur in vnū [v]. et de duobus [x] fit vna cōcreatio [y]. Hanc ſimilitudinem de quatuor elementis vnde concreat⁹ eſt homo, colligere potes ſi eorū vnāquāq̄ȝ ſpeciem que in multis diuiſionib⁹ partita eſt, per diſcretas inter ſe partes aſſignaueris. Fit idem in metallis: hoc etiā in liquoribus probatur: in coloribus pictor proſequitur, arte colores admiſcendo, et viſibilibus fucis corpora fingens.

Item Innocentius papa.

¶ Soboles ex ſcdis nuptijs

iungitur: ⁊ vtrum ſoboles quā ſuſcepit de ſecūdo viro poſſit iungi conſanguineis prioris viri? prime queſtioni reſpōdet' ꝙ ſic, alijs tribus ꝙ non. Et hanc rōnem aſſignat: quia vir et vxor ſunt vna caro: ſicut dictū eſt a dn̄o, cuius verbuȝ manet in eternuȝ. Addit etiā ſimilitudinem de imagine facta de luto ex quatuor elemētis, ex quibus ꝯpoſitū eſt corpus humanum: et de liquoribus et colorib⁹ qui ſi mixti ſint, ſeparari non poſſunt. Mat. xix.c. Et ſcias ꝙ in hac cauſa nihil mutaui, ſed ſolummodo ſcripturaȝ falſam correxi: ⁊ ſi verbis audacia detur per hoc poteris deprehendere vtrum in alijs locis ſit aliq̄d in melius reformatum. Gen. ij.d. Mat. v.d.

a ¶ Si mulier. prima queſtio.

b ¶ Pertineat. Ad hoc probandū inducit omnia illa que ſequūtur in litera, vbi dicit: anteq̄ȝ deus ⁊c.

c ¶ Si eo defuncto. ſc'da queſtio.

d ¶ Uel ſi ſub altero viro. Tertia queſtio. Gen. ij.d.

e ¶ Uel ſi ſuſcepte. Quarta qō.

f ¶ Tranſibunt. Non quo ad eſſentiam: ſed quo ad formā: ſcȝ de qualitate in qualitatem iuxta id quod dicit apoſtolus. Preterit figura huius mundi. Mat. xx.a.

g ¶ Et viſibilis. Quia de Maria carnem aſſumpſerat. de cōſe. diſt. ij. re vera.

h ¶ Confirmās. Ad literam hanc continuatur litera Eſaie xl.b.

ſupradicta. eſt verbum domini ⁊c.

i ¶ Quomō poteſt. hec eſt reſponſio prime qōnis. Pſal. cxlviij

k ¶ Porro vno defectu. hec eſt reſpōſio ſecūde queſtionis.

l ¶ In ſuperſtite. Id eſt inter ſuperſtitem et cōſanguineos defuncti.

m ¶ Nō deletur. ſupra. iij. qō. vij. §. tria. contra. Sed verba canonum legi preſcribunt: id eſt preiudicāt. Uel potius nō deletur re vera ſecundum leges ꝟ vt non ſit: ſed deletur quantum ad illud beneficium. de conſe. diſtin. iij. ca. j. ꝟ Cōc. text. i. l. iij. §. j. ⁊ ibi gl. et q̄ not. ꝑ do. ff. d poſtu. ⁊ ꝑ glo. in §. affinitatis. inſti. de nup.

n ¶ Nec alia copula. reſponſio tertie queſtionis.

o ¶ Propheta. Laudate dominū de celis ⁊c.

p ¶ Quoniam ipſe dixit. id eſt ſicut leue fuit ei dicere, ita et facere.

q ¶ Carnē vnā. Uidetur non eſſe mirum ſi dominus fecit virum et mulierē carnē vnam, cuȝ multitudinem fidelium fecerit vnum ſecuȝ, ſcilicet per charitatem, vl' humane nature aſſumptionē. de conſe. diſt. ij. in xp̄o. Multitudinē fideliū fecit deus vnū ſecum.

r ¶ Copule. i. ſecunde. nā cū ſobole ex prima poſſet contrahere. vnde quandoq̄ȝ pater ⁊ filius habent matrem et filiam.

ſ ¶ Permanere. Durū verbū ꝯtra Innocētium ex eo. non debet.

t ¶ Duo. ſcilicet vir et vxor.

v ¶ Unū. In carnem vnam.

x ¶ Et de duob⁹. ſcȝ viro ⁊ vxore.

y ¶ Concreatio. id eſt vna proles.

Si cuius patruus vel auunculus. hec duo capitula non tenent.

Filiam ¶ Caſus. Pertractatis.xiij.īpedimētis matrimonij: q₂ raptus videbaṫ impedimentū matrimonij, vel impedire mr̄imoniū, ideo vltimo loco ſupponit de rapta, oſtendens qui dicantur raptū comittere: ⁊ qua pena puniendi ſint raptores: et qualr̄ rapta poſſit copulari raptori. Ut autem hec ⁊ alia faciat premittit thema: de quo duas elicit q̄ōnes.

a ¶ Filiam cuiuſdam. Poſt.xiij.impedimenta matrimonij tractat hic magiſter ḋ raptu: quia videbaṫ matrimonium † impedire. et vtrū inter raptā et raptorem poſſit eē matrimonium.

† Sub. et q̇ raptū cōmittere dicanṫ, et q̄ pena puniāṫ raptores. Archi.

Quod autem ¶ Caſ⁹. hic intitulatur prima queſtio, qua queritur an ille raptuꝫ commiſerit de quo dictū eſt in themate: ⁊ certū eſt ꝙ ſic diſtingue tamē cū magiſtro ꝙ rapt⁹ quandoq₃ cōmittiṫ in re ipſa: quandoq₃ in vſu rei: vt.j. ea.§.vlti.

b ¶ Quod auteꝫ. De hoc nulluꝫ eſt dubiū quin raptuꝫ commiſerit iſte. diſtinguas tamen cū magiſtro: q₂ quandoq₃ raptus committitur in re ipſa, quādoq₃ ī vſu rei: vt.j.e.§.vlt.

‡ Dicas i aſſignatione q̄ ſit hic ꝑ Iſido. cām reſpexit. nā ideo rapit quis vt corrumpat. vn̄ illud a, non notat originē, ſꝫ cām. Archi.

c Rapt⁹. ḋ.xxvij.q̄ōne.ij. raptus.

d ¶ A corrūpendo eſt dict⁹. Et ita ſimplex ḋt a cōpoſito: ſicut al's exponit lex ſimplex per cōpoſitum: ‡ vt.ff. ad legē aquil. ſi ſeruus.§. inquit lex. nā ibi veteres oēs intellexerūt rupiſſe.i. corrupiſſe. Io.

e ¶ Qui raptu potitur. Id eſt quia eſt illicitus coitus a corrumpendo.

f Lex illa. ḋ.xxvij.q.ij.lex. C. de raptu virgi. raptores. cōtra. Solu. Iuſtinianus ibi correxit legem de qua hic mentionem facit Gelaſius qui preceſſit Iuſtinianum: ſed tamen illad Iuſtiniani corrigitur.j.e.q.ij.ſi quis virginē. ⁊ ex̄ de rapto. cū cauſa. ⁊ ca. ſequenti. Sed quare non committo raptū in ſponſa mea, vt cōmitto in alia re mihi debita: vt ſi venditam mihi rem rapiam, ſic incido in conſtitutionem, ſi quis in tātam. C. vnde vi. vt.ff. de act. poſ. ſi ex ſtipulatione. et ſimiliter furtū cōmitto in ꝓpria re: vt.ff. de furt. eum qui.§.j. Sꝫ poteſt eſſe ratio: q₂ preſumitur ꝙ re ſua nemo vitioſe vtatur: vt.ff. pro ſocio. merito. vel forte ratio eſt quia matrimoniū nunq̄₃ diſſoluitur: alij cōtractus ſic. vnde nunq̄₃ poteſt aliquis in hoc caſu incidere in cōſtitutionē illā placuit.xvj.q̄ō.vj. nec in illam, ſi quis in tantam. ⁊ quia res iſta nūq̄₃ poteſt alienari a vero domino. et q̄a libera pſona nō poſſideṫ et ita non eſt neceſſe vt expectet quo vſq₃ in eum transferaṫ poſſeſſio ſpōſe. Item q₂ intelligitur eā poſſidere ꝯſcito ſponſalia intercefferūt. vn̄ non vere ḋr raptor, cū ſua poſſeſſiōe vtatur.ff. de iniur. l. iniuriarū.§. ſi quis. ex̄ de elect. eccleſia vulterana.

Rapt⁹ ī ſponſa ſua q₃ nō committit.

¶ Cū ergo. ¶ Caſus. Iſte.§. diuiditur ī.ij. partes. In pma ꝯcludit Gra. ex ſupradictis ꝙ hec de qua agiṫ in themate ḋr rapta. In ſcd̄a pte q̄ incipit ibi: ſꝫ nō oīs. ḋr quid ſit fornicatio, q̄d ſtuprū, q̄d adulteriū, q̄d inceſt⁹, et q̄d rapt⁹. ⁊ ad finē.§. īducit ſeq̄ns capiṫ. Corrupta in vxorem, ſupple maxime. hic morte, ſm leges.

g ¶ Aliud adulterium.xxxij.q.iiij. nemo. contra.

h ¶ Cuiuſlibꝫ. ḋ.xxxij.q.iiij. meretrices. ⁊.q.vij. ſi ſolū.

i ¶ Proprie. Bene dixit proprie: nam et al's ſtuprum dicitur committi in vidua, vel virgine, vel puero.ff. de

---

genita, conſanguineis prioris viri copulari non debet.

Si cui⁹ patruus vḟ auūculus vxorat⁹ obierit, et illa virū aliū poſtea duxerit et filios filiaſve ex illo genuerit: cū his oībus modis cōmiſceri prohibemus: q₂ vir ⁊ mulier vna caro ſunt.

Item ex Romana ſynodo.

¶ De eodem.

Si qua mulier ad ſecundas nuptias tranſierit et ex eis ſobolē genuerit, nullo mō pōt ad cōſortiū cognationis viri prioris ꝑtingere.

Item Iginius papa.

¶ De eodem.

Si qua mulier trāſierit ad ſcd̄as nuptias, et ex eis prolem habuerit: ipſa ꝓles non poteſt ſe copulare cognationi prioris viri vſq₃ ad quartā ḡnationē. Unde Innocētius papa.

¶ De eodem.

Si qua mulier ad ſcd̄as tranſierit nuptias, ⁊ filios ⁊ filias ad ſcd̄m maritum genuerit: debere eas nepotibus prioris mariti cōiūgi ſctā Ro. ſynodus ꝓrſus inhibuit.

¶ Cauſa.xxxvj.

Filiam cuiuſdā [a] ignorante pr̄e quidā munerib⁹ illexit, ⁊ ad cōuiuiū inuitauit. finito cōuiuio iuuenis virginē oppreſſit: quo cōperto a parētib⁹ iuueni traditur puella, ac more nubentiū a iuuene dotatur: et publice in vxorem ducitur.

Queriṫ primo an ille raptum commiſerit? Secundo, an rapta raptori nubere poſſit patre aſſenſum preſtante?

¶ Queſtio.j.

Quod aūt [b] ille raptū admiſerit, multorū authoritate probaṫ. Ait enī Iſido. in.ij. libro etymologiarum. ca.xxxiij.

¶ Quid ſit raptus.

Raptus [c] quoq₃ illicitus coitus a corrumpēdo [d] eſt dict⁹. vnde qui raptu [e] potitur, ſtupro fruitur.

Unde Gelaſius papa.

¶ Ubi raptus admittitur.

Lex illa [f] pteritoꝝ principū ibi raptū dixit cōmiſſum eſſe, vbi puella de cuius ante nuptijs nihil actum fuerat, videbatur abducta.

Cū ergo hec illicito coitu ſit corrupta: cūq₃ ita ſit abducta id eſt a domo pr̄is ducta, ꝙ de ei⁹ nuptijs nihil ante actū fuerit: raptā appellādam negari nō pōt. ſed nō oīs illicitus coitus, nō cuiuſlibet illicita defloratio raptus appellaṫ. Aliud enī eſt fornicatio, aliḋ ſtuprū, aliud adulterium [g], aliud inceſtus, aliud raptus. Fornicatio aūt lꝫ videaṫ eſſe gen⁹ cuiuſlibet [h] illiciti coit⁹ q̄ fit extra vxorem legitimā: tn̄ ſpāliter intelligiṫ in vſu viduaꝝ, vel meretricū: vel cōcubinaꝝ. Stuprū autē ꝓprie [i] virginū eſt illicita